

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 15 Νοεμβρίου 2011

**ΟΜΙΛΙΑ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

Η συγκρότηση της Κυβέρνησης και οι προγραμματικές δηλώσεις λαμβάνουν χώρα σε μια περίοδο εξαιρετικά αντιφατική: η Ελλάδα, η 28^η οικονομία του πλανήτη αντιμετωπίζει ακόμη κίνδυνο χρεοκοπίας. Η Ελλάδα που πέτυχε μια γιγαντιαία δημοσιονομική προσαρμογή με θεαματική μείωση των ελλειμμάτων αυτά τα δύο χρόνια, βρίσκεται ακόμη στο κόκκινο. Η Ελλάδα που διαθέτει ένα εξαιρετικό ιστορικό ομοψυχίας με την οποία κέρδισε νίκες σε κρίσιμες στιγμές, αντιμετωπίζει σήμερα το φαινόμενο των σφοδρών αντιπαράθεσεων στο εσωτερικό της εν μέσω αυτής της εθνικής κρίσης. Τελικώς η Ελλάδα με σαφή προσανατολισμό, με δόγμα πολιτικής τη θέση της στο ευρώ θέτει σε διακινδύνευση αυτήν τη στρατηγική.

Αυτή η περίοδος όμως ξεκινά με ένα κεκτημένο δημοσιονομικό και διαρθρωτικό, που δεν είναι καθόλου αμελητέο. Αυτά τα δύο χρόνια έγιναν πολλά, όσα δεν έγιναν επί δεκαετίες. Αλλαγές στο κράτος, την οικονομία, τους θεσμούς, την αγορά με εξίσου θεαματική μείωση του ελλείμματος από τα 36 δισ. ευρώ το 2009, εκ των οποίων τα 24 δισ. ήταν πρωτογενές έλλειμμα, οδηγούμαστε μέσα στο 2012 στον εφικτό στόχο για πρωτογενές πλεόνασμα, μετά από πάρα πολλά χρόνια.

Η συμφωνία του Οκτωβρίου αποτελεί ορόσημο στην προσπάθεια για την ανόρθωση της χώρας. Ως προς το περιεχόμενό της είναι εξαιρετικά θετική, αφού μεταξύ των άλλων περιλαμβάνει τη διαγραφή χρέους ύψους περίπου 100

δισ. ευρώ και ανάλογη μείωση του κόστους για την εξυπηρέτηση των τόκων που αντιστοιχεί σε ένα ποσοστό 4,5 – 5 δισ. ετησίως. Βεβαίως, η απόφαση αυτή πρέπει να εφαρμοστεί, ώστε να γίνει απολύτως διαχειρίσιμο το δημόσιο χρέος της χώρας.

Σε αυτό το σημείο, θέλω να τονίσω την καθοριστική στάση ευθύνης του Γιώργου Παπανδρέου που κυριολεκτικώς ανάλωσε τις δυνάμεις του στο πεδίο της προσφοράς αυτά τα δύο χρόνια προκειμένου να σταθεροποιήσει την χώρα, να αποτρέψουμε τον κατήφορο και για αυτό η θητεία του έχει σημαντική προστιθέμενη αξία.

Ο Πρωθυπουργός της χώρας Λουκάς Παπαδήμος, με το κύρος του και τις γνώσεις του -αδιαμφισβήτητα και τα δύο- η Κυβέρνησή μας και η Βουλή ξέρουμε το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε. Οφείλουμε να πετύχουμε την ανασυγκρότηση και την ανόρθωση της χώρας. Είναι μονόδρομος. Αυτή είναι η επόμενη μέρα της Ελλάδας. Όποιος, στέλεχος η πολιτικό κόμμα, έχει στο νου του τη δική του προσωπική ή κομματική μέρα, περιορίζει τον ορίζοντα των προσπαθειών και των στόχων αυτής της Κυβέρνησης.

Δείξαμε ευθύνη και φτάσαμε στη συνεργασία. Ας κάνουμε τη συνεργασία, συνεργασία ευθύνης για την χώρα.

Με σεβασμό στη διαφορετικότητα οφείλουμε να αναζητήσουμε συνθέσεις στα μείζονα. Και, όσο και αν αυτό μοιάζει δύσκολο στη θέση των αντιπαραθέσεων μας που σε τελευταία ανάλυση είναι και η δημοκρατική φυσιολογία του κοινοβουλευτισμού, οφείλουμε τώρα να αναζητήσουμε τον κοινό τόπο. Και ΥΠΑΡΧΕΙ κοινός τόπος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΕΛΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Έγιναν σημαντικά βήματα αυτά τα δύο χρόνια στην κατεύθυνση της διαφάνειας –αναφέρομαι στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ μεταξύ των άλλων- και την αντικειμενικοποίηση –αναφέρομαι στην επέκταση του ΑΣΕΠ σε όλα τα πεδία προσλήψεων- στη λειτουργία του Κράτους. Το Κράτος είναι κυρίως ένα

αναπτυξιακό εργαλείο. Δυστυχώς ο ρόλος αυτός δεν έχει αναδειχθεί επαρκώς. Αντιθέτως προβλήματα διαφθοράς, γραφειοκρατίας και αναποτελεσματικότητας συχνά υπονομεύουν αντί να υποστηρίξουν την προσπάθεια για ένα ποιοτικό Κράτος στην υπηρεσία του πολίτη.

Ψηφίσαμε πρόσφατα το νέο βαθμολόγιο με το οποίο καθιερώνεται για πρώτη φορά με αυτόν τον τρόπο η αξιολόγηση προσώπων και δομών ως βασικό κριτήριο για τη λειτουργία του Κράτους και την εξέλιξη των υπαλλήλων. Με τέτοιες ρυθμίσεις θα επιδιώξουμε την επαναπυραμιδοποίηση της Δημόσιας Διοίκησης. Μιας Διοίκησης, που μέχρι τώρα έχει ατέλειωτους στρατηγούς χωρίς στρατιώτες. Ψηφίσαμε ακόμη τις ρυθμίσεις για την εργασιακή εφεδρεία που σε συνδυασμό με την αναδιάρθρωση των φορέων, την κατάργηση θέσεων και τη μεταφορά προσωπικού εκεί όπου αυτό χρειάζεται για την καλύτερη αξιοποίησή του, αποτελούν ένα σημαντικό άλμα εξορθολογισμού.

Έχουν ήδη εκδοθεί σε χρόνο ρεκόρ οι εγκύκλιοι εφαρμογής και προχωράμε.

Η προσπάθεια είναι συνεχής βεβαίως και εκτός των μεγάλων τομών είναι αναγκαίες καθημερινές παρεμβάσεις στην κατεύθυνση διαμόρφωσης ενός πιο λειτουργικού στον αντίποδα του πελατειακού Κράτους. Αναφέρω χαρακτηριστικά ότι το 2011 υπηρετούν στο Δημόσιο 200.000 λιγότεροι υπάλληλοι σε σχέση με το 2009. Κι αυτό κάτι λέει.

Καταρτίζουμε σχέδιο δράσης, σε συνεργασία με την TASK FORCE, για τη μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης και τη μείωση της γραφειοκρατίας. Θα χρησιμοποιήσουμε την τεχνογνωσία άλλων κρατών μελών της Ε.Ε. ανά τομέα, προκειμένου να μεταφέρουμε στην χώρα μας δοκιμασμένες και επιτυχημένες πρακτικές.

Οι προτεινόμενοι τομείς δράσης και δουλεύουμε πάνω σε αυτούς, είναι:

- α) η δομή και οι κανόνες της δημόσιας διοίκησης,
- β) η διαχείριση και παρακολούθηση του προϋπολογισμού,
- γ) η αξιολόγηση και αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού,
- δ) η καλή νομοθέτηση και η βελτίωση των διοικητικών πρακτικών,
- ε) η μείωση της γραφειοκρατίας και η αντιμετώπιση της διαφθοράς.

Επίκειται κατάθεση στη Βουλή δύο σχεδίων νόμου: α) για την καλή νομοθέτηση και τη βελτίωση της ρυθμιστικής διακυβέρνησης και β) για την αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου των δημοσίων υπαλλήλων.

Αναβαθμίζεται το Ε.Κ.Δ.Δ.Α. που αναλαμβάνει πλέον ρόλο στο πλαίσιο διακρατικών συμφωνιών, όπως επίσης και στη διαδικασία αξιολόγησης δομών και προσώπων στη Δημόσια Διοίκηση.

Και προετοιμάζουμε Σχέδιο Νόμου για την αναμόρφωση του διοικητικού συστήματος με στόχο το **Επιτελικό Κράτος**.

Επιτελικό κράτος σημαίνει διαχωρισμό επιτελικού μηχανισμού από τον μηχανισμό εφαρμογής και υποστήριξης. Να περάσουμε πρέπει, επιτέλους, από το ασύνδετο άθροισμα επί μέρους δομών, σε ένα συμπαγή κεντρικό διοικητικό νου. Αυτό δεν είναι μόνο μία μεταρρύθμιση δομών, πάνω από όλα είναι μια αλλαγή αντιλήψεων και νοοτροπίας.

Θέλουμε ένα κράτος σύγχρονο, διαφανές, αποτελεσματικό με ανθρώπινο κεφάλαιο που αξιολογείται και αξιοποιείται, λογοδοτεί και επιβραβεύεται για την απόδοσή του. Άμεσες παρεμβάσεις που έχουμε σχεδιάσει και προωθούμε:

Α. Η δημόσια διοίκηση «κυρίως παράγει» ρυθμίσεις και λιγότερο παρακολουθεί ή ασχολείται με την εφαρμογής τους. Προχωράμε στη λεγόμενη αποκάθαρση αρμοδιοτήτων. Αρμοδιότητες εκτελεστικού χαρακτήρα θα μεταφερθούν σε άλλα επίπεδα διοίκησης (Περιφέρειες, ΟΤΑ). Τα Υπουργεία απαλλάσσονται από πολλαπλές και, συχνά, υποστηρικτικές αρμοδιότητες που ασκούν σήμερα και διατηρούν τις επιτελικές μόνον αρμοδιότητες.

Β. Έχουμε έναν πληθωρισμό δομών στην κεντρική διοίκηση, που αυτός αναπαράγεται στην περιφέρεια. Έχουμε 15 Υπουργεία, αλλά 71 Γενικές και Ειδικές Γραμματείες με αυτοτέλεια, ώστε να μπορεί η καθεμία να αποτελέσει ένα ξεχωριστό Υπουργείο, 150 Γενικές Διευθύνσεις, 913 Διευθύνσεις και 3.753 Τμήματα. Είναι κανόνας η αλληλοεπικάλυψη, η καθυστέρηση στη διεκπεραίωση των υποθέσεων, που ουσιαστικώς συντηρεί τη διαφθορά και τη σπατάλη πόρων.

Προχωρούμε, με στόχο τη μείωση κατά 30% της υφιστάμενης δομής, έχουμε αναλάβει τις σχετικές πρωτοβουλίες. Με το πολυνομοσχέδιο που ψηφίσαμε καταργήσαμε οργανικές μονάδες επιπέδου αυτοτελούς τμήματος, γραφείου και αυτοτελούς γραφείου. Έχουμε ήδη μία πρώτη σημαντική μείωση των δομών.

Γ. Σήμερα η δημόσια διοίκηση, το λεγόμενο management και ο προϋπολογισμός δεν συναντώνται σε ένα Υπουργείο ή σε ένα Νομικό Πρόσωπο. Παρά το ποιοτικό άλμα που κάναμε με τη δημιουργία προϋπολογισμού «μηδενικής βάσης» ή «προϋπολογισμού προγραμμάτων» που εφαρμόζουμε αυτά τα δύο χρόνια και το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, είναι ένα καλό παράδειγμα όπου εκεί συνδυάζουμε συγκεκριμένους στόχους με χρονοδιάγραμμα και τον αντίστοιχο προϋπολογισμό, δεν έχουμε -θα έλεγα- κάνει αυτό το οποίο είναι απαραίτητο.

Σχεδιάζουμε λοιπόν, κάθε Υπουργείο να καταθέτει σχέδιο δράσης με τριετή ορίζοντα, που θα επικαιροποιείται διαρκώς. Ένα επιχειρησιακό σχέδιο, δηλαδή, που θα έχει στόχους, πρωτοβουλίες εκτιμώμενα οφέλη, καθώς και τις αναγκαίες δράσεις, νομοθετικές και άλλες, με τις αναγκαίες ρυθμίσεις.

Δ. Η επιτελική οργάνωση του κράτους αναβαθμίζει δομές όπως είναι τα ΚΕΠ και κάνει πιο ποιοτικές τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Έχουμε αποκωδικοποιήσει κρίσιμες διοικητικές διαδικασίες. Έχουμε αποτιμήσει το διοικητικό φόρτο που προκαλείται απ' αυτές κι έχουμε θέσει ως στόχο τη μείωση της επιβάρυνσης κατά 25% έως το 2013, το αργότερο. Προωθούμε με βάση το Νόμο για την Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση σταθερές δομές συνδεδεμένες με τις λοιπές επιτελικές δραστηριότητες των υπηρεσιών που αφορούν στην πληροφορική και την Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση. Τα έργα πληροφορικής πρέπει επιτέλους να στηρίζουν τη Δημόσια πολιτική και να μην αποτελούν απλώς έργα για τη συμπλήρωση προγραμμάτων και την απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων με συχνά αμφίβολη χρησιμότητα.

Ε. Σε σχέση με το ανθρώπινο δυναμικό, δίνουμε τέλος σε αποσπασματικές ρυθμίσεις για να απελευθερώσουμε τους εργαζόμενους της Δημόσιας Διοίκησης που είναι εγκλωβισμένοι σε απαρχαιωμένες δομές και

λειτουργίες. Προχωράμε σ' ένα σύγχρονο πλαίσιο με περίγραμμα θέσεων εργασίας και ευθύνη για να απαλλάξουμε την εργασία στο κράτος από οποιαδήποτε συντεχνιακή χροιά, από οποιαδήποτε πολιτική ή κοινωνική πίεση. Βάζουμε τέλος στην απίστευτη πολυδιάσπαση των περίπου 1.400 Κλάδων ανά κατηγορία εκπαίδευσης και δημόσιο Οργανισμό, που έχει σαν συνέπεια να έχουμε δημοσίους υπαλλήλους διαφορετικών καθεστώτων και ταχυτήτων.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Η Δημόσια Διοίκηση οφείλει να δώσει πρώτη το παράδειγμα της ενσωμάτωσης της καινοτομίας στις υπηρεσίες της, αλλά και στο προϊόν που προσφέρει στους πολίτες. Τα δημοσιονομικά βάρη που επωμίζεται ο πολίτης σήμερα, θα ήταν απείρως μικρότερα, ακόμη και εν μέσω αυτής της κρίσης, αν είχαμε -και αυτό κάνουμε τώρα- σύγχρονα ψηφιακά συστήματα και λειτουργίες με συνέργειες. Μια τέτοια εφαρμογή περιορίζει δραστικά την αસυδοσία και την σπατάλη, καλύπτει το έλλειμμα ενημέρωσης και το περίσσειμα ταλαιπωρίας με τις αναμονές και τις καθυστερήσεις.

Δρομολογούνται οριζόντια έργα Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης που αποσκοπούν στην πλήρη και ενοποιημένη διαχείριση της παροχής υπηρεσιών προς πολίτες και επιχειρήσεις, μέσα από τρία κανάλια, τρεις δρόμους: το τηλέφωνο, το διαδίκτυο και τη φυσική παρουσία του πολίτη στα ΚΕΠ, όχι στο Υπουργείο, όχι στο Νομικό Πρόσωπο, όχι στο φορέα.

Στο συγκριμένο πλαίσιο δράσεων περιλαμβάνονται επιμέρους δράσεις για την προώθηση της ηλεκτρονικής ταυτοποίησης πολιτών και επιχειρήσεων, μέσω της εφαρμογής ενός μνημονίου συνεργασίας με την Κυβέρνηση της Εσθονίας που έχει κάνει σπουδαία άλματα στον τομέα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Το μνημόνιο αυτό, το υπογράψαμε τον περασμένο Σεπτέμβριο. Στο εν λόγω μνημόνιο περιλαμβάνονται επίσης δράσεις για την ηλεκτρονική λειτουργία του Υπουργικού Συμβουλίου και δράσεις για την ενίσχυση της συμμετοχής των πολιτών στις αποφάσεις της διοίκησης.

Καθιερώνεται Κεντρικό Σύστημα για την πραγματοποίηση Ηλεκτρονικών Προμηθειών και επίσης Κεντρικό Σύστημα Διαχείρισης του Ανθρώπινου Δυναμικού. Στο πλαίσιο αυτό αξιοποιείται και αναβαθμίζεται το υφιστάμενο σύστημα που λειτουργεί ήδη στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης και προωθείται η επέκταση της λειτουργίας τους σε όλους του φορείς της Κυβέρνησης.

Καθιερώνεται Κεντρικό Σύστημα για την παροχή υπηρεσιών με γεωγραφικά δεδομένα.

Καθιερώνονται Κεντρικές Υποδομές (Τράπεζας Δεδομένων) για τη μείωση του κόστους λειτουργία των πληροφοριακών συστημάτων.

Επεκτείνεται το Δίκτυο Δημόσιας Διοίκησης ΣΥΖΕΥΞΙΣ σε όλους του φορείς της Δημόσιας Διοίκησης για την ασφαλή επικοινωνία και ανταλλαγή δεδομένων.

Τέλος έχουν διαπιστωθεί οι ανάγκες για τεχνική βοήθεια στους τομείς Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, Προμηθειών και Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα, Ιδιωτικοποιήσεων, Δικαιοσύνης, Διαχείρισης Γεωγραφικών Δεδομένων, Εφαρμογής Ευρωπαϊκών Πολιτικών (π.χ. σε θέματα αγροτικής πολιτικής), ώστε να προχωρήσει η συνεργασία μας με την Task Force.

Οι τίτλοι στους οποίους αναφέρθηκα, έχουν περιεχόμενο πλήρεις πολιτικές τις οποίες έχουμε αρχίσει να αναπτύσσουμε.

Το οικονομικό πρόβλημα της χώρας είναι ίσως η κορυφή του παγόβουνου. Πολλοί παράγοντες επί πολλά χρόνια συνέβαλλαν για να οδηγηθούμε σε αυτήν την κρίση. Η έλλειψη διαφάνειας, η ιδιοποίηση του δημόσιου πλούτου, η πελατειακή αντίληψη, η κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα και οι «ευχάριστες» αποφάσεις είναι τώρα που οδηγούν σε απολύτως αναγκαίες αλλά μαζί και δυσάρεστες επιλογές.

Τέλος σε αυτή τη δισυπόστατη λειτουργία όπου έχουμε κράτος και μαζί παρακράτος, οικονομία και μαζί παραοικονομία, πολιτική και μαζί παραπολιτική, μπορεί να δώσει η κατάργηση της εσωτερικής αντίφασης που κουβαλά καθένας μας μέσα του, ταυτοχρόνως ως πολίτης και παραπολίτης. Αυτό απαιτεί μια αντιστροφή στα όρια όχι της πολιτικής, αλλά της πολιτισμικής

επανάστασης. Αντί να κάνουμε εθνικό ζήτημα το προσωπικό μας πρόβλημα, να κάνουμε επιτέλους προσωπικό μας ζήτημα ο καθένας το εθνικό πρόβλημα της χώρας. Αυτό σημαίνει να επικρατήσει ορθολογισμός και να εφαρμοστεί ένα πρόγραμμα με στόχο την ανάπτυξη, την απασχόληση, με μια ανταγωνιστική οικονομία, με την παραγωγική Ελλάδα. Αυτό όμως επίσης σημαίνει πως στην πρώτη θέση της ατζέντας μας παραμένουν οι διαρθρωτικές αλλαγές. Και μαζί στο επίκεντρο μιας αντισταθμιστικής πολιτικής που πρέπει να συνοδεύει τις διαρθρωτικές αλλαγές πρέπει το ενδιαφέρον μας να επικεντρώνεται στα θύματα της κρίσης: στους ανέργους, τους νεόπτωχους, τους επαγγελματίες που καταρρέουν, τους νέους που αποστρατεύονται πριν καν ενταχθούν.

Αυτή η Κυβέρνηση οφείλει να κερδίσει μια διπλή μάχη. Να κερδίσει το θετικό αποτέλεσμα από την κρίση, αλλά να κερδίσει μαζί και την κοινωνία, την επιτυχή συστράτευση και συμπόρευσή της. Είναι αλληλένδετα. Το ένα στηρίζει το άλλο.

Κυρίες και κύριοι, έτσι όπως διαμορφώνονται τα πράγματα η λειτουργία της Βουλής γίνεται πράγματι, κατά κάποιο τρόπο, ιδιότυπη. Όλα όμως γίνονται ευανάγνωστα όταν περιφρουρήσουμε τον κώδικα της συνύπαρξής μας, αυτόν που μας πήρε από τα κομματικά χαρακώματα και μας έφερε να δίνουμε μαζί τη μάχη στο μέτωπο των εθνικών συνόρων. Αρκεί να περιφρουρήσουμε τους βασικούς κανόνες για την πρόοδο της κοινωνίας όπως είναι η υπαγωγή του κομματικού στο εθνικό, του κλαδικού στο κοινωνικό και του ατομικού στο συλλογικό, για να περάσουμε από το εγώ στο εμείς, χωρίς να μοιραζόμαστε ανάμεσα στο εμείς και το εσείς, διατηρώντας τις διαφορές μεταξύ μας. Με σεβασμό λοιπόν στην αυτοτέλεια των κομμάτων, ασχέτως της στάσης τους, οφείλω να τονίσω την αισιοδοξία μου πως η λαϊκή ψήφος που είναι και η προίκα, ο πλούτος και η δύναμη κάθε κόμματος, αλλά και το ασφαλέστερο τεκμήριο της χρησιμότητας κάθε κόμματος στη δημόσια ζωή της χώρας, είναι ψήφος που πιάνει τόπο όταν τα κόμματα και οι πολιτικοί συσπειρώνονται για να κερδηθεί ένα εθνικό στοίχημα σαν αυτό που πρέπει να κερδίσουμε. Και θα το κερδίσουμε.